

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED TWICE WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHERS ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

Газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпоророване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничим Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

ФАРМЕРИ ОРГАНІЗУЮТЬСЯ ДЛЯ БОРОТЬБИ.

Більші фермери Західньої Канади, яких нужда, голод, упадок цін на збіжжя й тарифи на всі товари, які фермери мусять купувати, тяжко пригнобили, починають думати про справжню організовану боротьбу з висискувачами. Для цього вони в останніх днях, під проводом фермерської освітньої ліги відбули ряд конференцій у Вінніпегу, Ріджайні, Саскатуні, а зараз відбувають і в Едмонтоні. На трох попередніх конференціях фермери заявили за сформуванням Фармерс Юніті Ліг (Фармерської Об'єднаної Ліги), організації, яка в першу чергу об'єднала б фермерів до боротьби за їхні домагання, поставила ту боротьбу на чисто класові позиції, поєднала б її з такою самою боротьбою робітників проти спільного ворога.

Вже досить волиди фермерів за ті різні політичні та економічні (пули) організації. Досить вже дурили фермерів різні політичні спекулянти обіцянками про "проспериті". Навчені гірким досвідом минулого, фермери повинні винести з него науку й на майбутнє, головню повинні вони використати цей досвід зараз і не піддатися злудним кличам різних людей, в роді МекНемі, чи тих, що закликають фермерів відірватися від сходу. Ці люди зовсім не беруться провадити фермерів шляхом класової боротьби. Навпаки, бачучи, що голод і нужда, довги й моргеджі радикалізують фермерів, пхають їх на боротьбу з людьми підшавняються під фермерів з "лівими" програмами та кличами для того, щоб звести фермерів знову на манівці. Вони знову напхають в ці організації заможних фермерів та різних спекулянтів, політишенів, передадуть їм керівництво й фермери навіть не стямляться, як знову опиняться в руках висискувачів.

Цілком інакше мається справа з тою організацією, яку започатковано на останніх конференціях у Вінніпегу, Ріджайні й Саскатуні, а над якою йдуть зараз наради в Едмонтоні. Перш всего нова організація твориться по класовій лінії і в ній фермерам багачам, як ворожий робітничий й бідного фермерства клас — місця не сміє бути. По друге — Фармерська Об'єднана Ліга буде творитися на місцях з самих бідних фермерів і її головню підвалиною будуть комітети акції на місцях. По третє — фермерські конференції визнають ідеологічний провід комуністичної партії, а це є запорукою того, що їхня боротьба буде йти тісно повязана з класовою боротьбою робітництва Канади проти спільного ворога.

Фармери, читачі нашої преси і члени наших організацій повинні ставати членами Фармерської Об'єднаної Ліги, ставати її організаторами на місцях, будувати цю організацію, а в самій організації боротися за чистий класовий провід, за ту програму, що її ухвалили фермерські конференції.

Робітники, в першу чергу організовані в масових організаціях, як досвідчені працівники й борці, повинні поділитися своїм досвідом з фермерами, подати їм руку, провід, щоб спільно поставити об'єднаний фронт працюючих проти висискувачів.

ПОВНЕ Й ЦІЛКОВИТЕ РОЗВІНЧАННЯ ГВІТ ПУЛУ.

ВІД НИНИ ГВІТ ПУЛ Є НИЧИМ ІНШИМ, ТІЛЬКИ АГЕНЦІЄЮ ЗБІЖЕВОЇ БІРЖИ Й БАНКІВ.

Коли прем'єри провінцій Манітоби й Саскечевану недавно тому їздили до Оттави, Монреалу, Нью Йорку — знову Нью Йорку, Монреалу, Оттави для нарад з банкірами в справі гвіту пулу, коли вони телефонували до Англії до Бенета, щоб дав гарантію перед банкірами за гвіт пул — то вже тоді преса носилася з ріжкими чутками про зміни в керівництві гвіту пулом. Вже тоді говорено і не договорювано, що банкіри міять свого представника на керівництво гвіту пулом. Якийсь час говорено, що головою центральної агенції продажі збіжжя у гвіту пулу буде призначено албертійського прем'єра Браунлі. Видно, що цю позицію пропонували йому монреальські банкіри, але або до згоди не прийшло, або Бенет з цєю пропозицією не погодився.

Чекали на відповідь Бенета з Англії. Нарешті прийшла відповідь, що уряд Бенета гарантує перед банкірами справу гвіту пулу — тимчасово... А слідом за цим опубліковано, що головою гвіту пулової центральної агенції продажу пшениці назначено Дж. МекФарленда, який по кількох днях свого назначення проголосив "нову політику" гвіту пулу, якою віддав гвіт пул в руки капіталістичних збіжжевих спекулянтів, в руки банкірів і збіжжевої біржі.

Щоб зрозуміти було нам, що зробив МекФарленд і чому, то перше треба нам знати, хто є самий МекФарленд.

МекФарленд — це бувший голова Албертійського Грейні Ко — найбільшої збіжжевої компанії в Канаді. Перебував він в Келгарі, вітчині Бенета. Бенет, як адвокат, був адвокатом зга-

даної компанії й близьким приятелем МекФарленда. Ізучи на імперіяльну економічну конференцію до Лондону, Бенет обсадив себе економістами, як чираками, а між ними був і МекФарленд — як особистий приятель Бенета і як збіжжевий експерт.

Отже збіжжевий стаж МекФарленда неабиякий. Та й капіталісти "пожертвували" неабияким таланом і спецом збіжжевих справ, звільняючи його з голови збіжжевої компанії, а назначуючи головою центральної агенції гвіту пулу.

Що ж зробив для гвіту пулу і для тих, що його призначили на ту посаду МекФарленд зараз же по кількох днях свого керівництва? Він в першу чергу скасував всі пулові агенції в Лондоні, Парижі й інших центрах Європи, через які гвіт пул продавав свою пшеницю безпосередню тамошнім млинам, чи всім, хто її кулував в Європі. Агенції ці були встановлені в Європі гвіту пулом тому, щоб уникнути посередників, банків та усяких капіталістичних спекулянтів і їхніх інституцій. Це власне й було те, на чому гвіт пул тримався, це й було те, з чим він йшов до фермерів і докола чого він їх організував.

"Геть посередника, спекулянта, геть капіталістичні канали, якими текла фармерська пшениця до Європи чи на міжнародний ринок" — це були головні кличі гвіту пулу. Пул купував і будував власні слейвери, щоб не платити компаніям, щоб бути незалежним від них. Пул встановлював власні агенції в Європі, щоб вони находили ринок збуту, щоб через них продавати пшеницю деректно покупцям чи то в Великій Британії, Франції, чи в Німеччині, або Італії, або й в Китаю та Японії.

МекФарленд ці агенції скасував і підрубав той сук, на якому останніми часами ще висів гвіт пул — висів, а не сидів, бо вже від довшого часу, від часу фінансування його канадійськими банкірами, гвіт пул почав втрачати свою незалежність. Зараз же, попавши під нове керівництво МекФарленда — гвіт пул став нічим іншим, як колектором фармерського збіжжя для канадійських біржеских спекулянтів, агенцією збіжжевих компаній та банків.

З цим тепер не криються вже ні ті гвіту пулівські горобці, які самі до цього допровадили, про це з великою вітхою заявляють президенти ріжких збіжжевих компаній і банків. Таку то "полекшу" приніс Бенет фермерам після всіх обіцянок. Таку науку дав він їм — науку, з кіттів визиску якої не видіють і фармерські діти, якщо їхні батьки будуть мовчки на цю політику дивитися. Капіталісти схопили гвіт пул у свої руки повністю. Всі його апарати, всі слейвери, агенції від нині залежать від збіжжевих компаній. Гвіт пул від тепер не сміє везти своєї пшениці далше, як до Форт Вільям чи до Венкувер. Далше її повезуть вже біржескі спекулянти — посередники. Фермерам, членам гвіту пулу, зараз нічого не лишається, як або підкоритися, або боротися.

КРОВАВЕ ЖИВНО НА ЗЕМЛЯХ ЗАХІДНЬОЇ УКРАЇНИ

Не точний ще перший підрахунок погрому українських сіл польсько-фашистськими урядовими бандами: — Знищено 1,000 кооперативів і читальень і 500 селянських хат. — Арештовано коло 5,000 осіб, побито до каліцтва коло 4,000, сотки селян в шпиталях. — Кати, відходячи із сіл, дали відгрозувалися.

Поверх два місяці військовий й поліційний загопи безпереривно руйнують західно-українські села й містечка та катують їхніх мешканців. Про цей погром появилася чимало звідомлень в пресі, але тільки уривками. Загальною білянсу "кровавого живна" досі не появилася і не скоро він появиться, бо польська фашистська влада підчас трусів в робітничих організаціях забирає матеріяли й документи, а збирачів переслідує й зазирає до тумер як шпіонів.

На основі матеріялів, що всупереч усім перешкодам вдалося до цього часу нагромадити, погромом обнято було в Східній Галичині 31 повітів, а саме повіти: Львів, Бібрка, Підгайці, Бережани, Рогатин, Яворів, Тернопіль, Зборів, Жидачів, Броди, Збараж, Бучач, Терехівка, Радихів, Городенка, Камінка Струмилова, Миколаїв над Дністром, Перемисьль, Городок, Станіславів, Сколе, Боршів, Ходорів, Чортків, Дрогобич, Сокаль, Рудки, Перемішляни, Рава Руська, Золочів і Жовква. У всіх інших повітах Східньої Галичини були теж масові труси, арешти й побой, але тільки поліційні. Звертає на себе увагу факт, що в селах близьких до радянсько-польського кордону погрому не чинено.

В мейні по не повних розрахунках знищено шляком коло 1,000 кооперативних й читальняних домів. Селянських та дрібнопоміщанських хат упало жертвою уланів і поліцій біля 500. Забрано в збіжжю зрини й господарських знарядів разом більше ніж на 10 мільйонів польських золотих. Є цілі села, де "карні загопи" так

основно все пограбили, що крім картопель нічого не лишилося. Жертв в людях ще багато більше. Загально було арештовано біля 5,000 осіб. До каліцтва побито біля 4,000 осіб, з чого вже померло коло 50 осіб, а шпиталях знаходиться біля 300 осіб. В "Народній лічниці" у Львові лежить тепер 78 побитих селян з Яворівщини, Бобреччини і львівського повіту. До інших шпиталів побитих селян за малими винятками не приймають. Велика кількість побитих та порубаних селян, не маючи лікарської допомоги, дістали отруєння крові. Лекше побитих селян і робітників буде біля 20,000 осіб. Загалом всіх, мушци, жінок і дітей, що в той чи інший спосіб зазнали втрат від найзвіршого фашистсько-польської "культури" нараховують на 200,000 осіб.

Польські поліція, відізджаючи зі сіл, відгрозувалися, що на випадок невдачних для Пільського соймових виборів погром може повторитися вдруге і зі здовоною силою... Про карні погроми поліцій на Волині й Поліссі не має докладних звітів. Відомі стали тільки поодинокі випадки. Та це не тому, що польські фашисти поведилися на північних західно-українських землях зладніше ніж у Східній Галичині, а з тої причини, що Волинь і Полісся обставлено докладно польсько-петлюрівською дефензивою і з відтам нелегко продістатися правді.

Член організації, що не читає своєї газети, подібний до того господаря, що не оре своєї ниви.

ФАРМЕРИ ТВОРЯТЬ НОВУ БОЄВУ ОРГАНІЗАЦІЮ.

ФАРМЕРСЬКІ КОНФЕРЕНЦІЇ У ВІННІПЕГУ, РІДЖАЙНІ І САСКАТУНІ ПОКЛАЛИ ПІДВАЛИНИ ПІД ФАРМЕРС ЮНІТІ ЛІГ.

(Спеціальна телеграма до "Українських Робітничих Вістей")

САСКАТУН, САСК., 10 грудня.—Фармерську Об'єднану Лігу сформовано на конференціях у Вінніпегу, Ріджайні й Саскатуні. На конференціях було присутніх делегатів: 30 у Вінніпегу, 72 в Ріджайні, 230 у Саскатуні, які затвердили організування Ліги на основі місцевих комітетів акції. Програма негайних домагань і соціалістична передмова до статуту організації містять в собі боротьбу проти виласновання й вигодождання фермерів.

Конференція в Ріджайні великою більшістю відкинула МекНемі, який був тут присутній, і фейкерський лівий рух. Вільямс, президент Злучених Фермерів Саскечевану, дістав відбір на конференції в Саскатуні, коли пробував обороняти політику З.Ф.С.

Серед делегатів великий ентузіязм і рух поширюється. Негайно будуть підприніти кроки до вислання організаторів і творення місцевих комітетів акції. Затверджено вислання делегати до СРСР і оборону СРСР. Принято прокладати партії (комуністичної) й складено декларацию за негайною акцією.

Виявлено невнисиме положення на фармах. "Форов" отримав ентузіязичну підтримку. Мають бути поформовані клуби для збирання фондів для "Форов". До цього часу ми недоцінювали положення. Суботнішня конференція в Едмонтоні передбачає такі самі наслідки.

МОРИС.

"НОВА ПОЛІТИКА" ГВІТ ПУЛУ СКОЛИХНУЛА ПУЛЕВИХ ДІЯЧІВ ТА КАПІТАЛІСТІВ

Скасування агенції гвіту пулу у всіх європейських країнах дже втілює капіталістів і налякало тих фермерів і їхніх пулевих та інших урядників, які все таки дурили це себе надією, що гвіт пул є кооперативна організація, що таким кооперативним засобом борються фермери можуть уникнути капіталістичного визиску, а навіть побороти капіталістичну систему — побороти мирним кооперативним способом, мовляв, отак, перше пшеницю в кооперативу, потім худобу, потім дріб, а далі й споживчі кооперативи позаводи... і капіталізм збанкрутує...

Чули ми таке дуже часто від ріжких керівників та прихильників кооперативного руху, зводили з ними боротьбу навіть в рядах наших організацій.

А тепер послухаймо, що кажуть ті самі пулеві соловейки про призначення МекФарленда й про його нову політику.

Перший про це заговорив Дж. Ф. Стирлінг, бувший до недавня директором публікації Злучених Фермерів Канади, який також провадив кампанією за 100-процентним гвіту пулом. Він каже:

"Фармерів степових провінцій продано гуртом ('at wholesale') по дешевій ціні одним замахом, привязавши, як вони є, їхнім контрактом до гвіту пулу".

Це правда. Ще ніколи ніхто не продавав такої величезної громади людей, як це зробили керівники гвіту пулу на розказ банкірів і Бенета. Ціла трагедія з тої продажі для фермерів якраз та, що вони звязані контрактом, що вони, хочуть, чи не хочуть, мусять підкорятися — розуміється, "мусять", поскільки це від них вимагається законом.

Далі Стирлінг каже: "Положення продуцентів пшениці зараз таке саме, як продуцентів фруктів в Бритиши Колумбії. Кооперативний пул стане лише вигідним засобом зростаждання всіх продуцентів в одну велику овечу череду, де спекулятори зможуть вигідніше їх стригти, якщо політика МекФарленда буде переведена в життя".

Далі Стирлінг оповідає вже знову казочку про білого биз-

яке кожному відомо, що коли багач сміється, тоді бідняк плаче. Коли МекФарлендові показано заяву бувшого посла Еванса про те, що можливо від нового року буде звільнено всіх фермерів від їхніх пулевих контрактів, то він засміявся й сказав:

"Я небаю про висловлювання якихсь там легальних опіній. Я не є в тому бізнесі".

Іншими словами: "Наплювати мені на всякі заяви. Я роблю свою роботу".

Капіталісти — дуже радіють. Президент вінніпегської біржі А. П. Гвайт сказав, що політика МекФарленда "є зворотом в правильнім напрямку і вона матеріалізується у встановленні приятельських взаємин між продуцентами й споживачами канадійської пшениці".

Нібито такі люди, як Гвайт, тобто президенти бірж та банків, "споживачами канадійської пшениці". Та їх би розперло, коли б вони спожили хоч одну тисячну частину пшениці, що її продукують канадійські фермери. Вони є перепродавцями канадійської пшениці, яку купують у фермерів за безцін, а продають дорого й збивають на цему мільйони доларів.

Другий "споживач" пшениці, вінніпегський мільйонер і біржеский спекулянт Джеймс Ричардсон сказав, що фермери краще будуть продавати свою пшеницю "каналами, що їх встановила торговля збіжжям" і що він Ричардсон вважає, що керівники пулу "зробили дуже розумно, постановивши не везти своєї пшениці далше, як до Форт Вільяму й Венкуверу".

Ричардсон вважає, що керівники гвіту пулу заслужили навіть "на похвалу за хоробрість".

Р. Т. Еванс, заступник президента "Бритиш - Американ Елевейтор Ко. сказав:

"Я думаю, що пулеві урядники прийшли до розумного рішення в справі політики продажі пшениці і похваляю їхню сміливість в зробленні цієї зміни".

Ми навели голоси тільки кількох з великих риб, що пливають в спекулянтському пшеничному морі. Президенти ріжких компаній та банків в Монреалі також дуже радіють, що нарешті їм вдалося дістати пул у свої руки з головою й пятами. Тішаться з цього їхні спільники і у Великій Британії і всі вони хвалять пулевих урядників за те, що вони зробили своїм диктатором МекФарленда. Бо по суті МекФарленд зараз — є повним диктатором пулу і визнає над собою не керівників пулу, але директорів канадійських банків.

Коли ж йти по ниточці до клубочка, то той клубочок заведе нас аж до Великої Британії. Для цього, розуміється, треба йти за ниточкою Бенета Бенет, МекФарленд, професор Свансон та інші економічні експерти, хоч провалилися на імперіяльній конференції, то зате навязали стосунки у Великій Британії (навіть до Франції їздив Бенет в справі пшениці) з покупцями пшениці, з великими мільйонними компаніями, заручилися їхньою підтримкою для захоплення гвіту пулу цілком у свої руки.

Комівожерами в цему були також прем'єри західних провінцій, які добивали в цему напрямі торгу з банкірами в Монреалі та Нью Йорку, переговорюючи одночасно по телефону з Бенетом в Англії. Так капіталісти спіймали у свої руки канадійських фермерів з їхнім пулом. Вічна йому пам'ять!

Мусій.